

uanset denne Betragtning, at det i og for sig var heldigt, om der var 2 Anstalter. Jeg tror, at det var heldigt, om der var en Anstalt, som nærmest kunde søges af dem, der ønskede større Forsikringer og Livrenter, og en anden Anstalt, som nærmest søgtes af dem, der ønskede mindre Beløb. Saaledes som dette Lovforslag er, er det aabenbart, at, skjøndt man kan erhverve indtil 10,000 Rd. Livsforf. og 2,000 Rd. aarlige Livrenter, kan det dog ikke være andet, end at der dog vil være Adskillige, som maae ønske, at der kunde gaaes ikke saa lidt videre, og ikke desto mindre er der en overordentlig betydelig Forskjel mellem den Risiko, som Anstalten kommer til at løbe med Hensyn til de enkelte Dødsfald, en Forskjel saa stor, at — uden mindste Overdrivelse, thi den kan blive meget større — eet Dødsfald kan for Anstalten komme til at veie mere end hundrede andre. Dette bringer en Usikkerhed tilveie i alle Beregninger og Alt, hvad der staaer i Forbindelse med Anstaltens Soliditet, saa at det alene af denne Grund forekommer mig aabenbart, at det havde været heldigt, om man var gaaet den Vej, som for nogle Aar siden var foreslaaet i et Lovforslag, som blev indbragt i Landstinget, men ikke ført videre. Jeg skal forøvrigt slutte mig til den sidste ærede Taler i flere af de Bemærkninger, han kom med, om at det Lovforslag, som dengang var forelagt, var i flere Henseender heldigere med Hensyn til Rettelser i Afdgangen for mange af dem, som kunne ønske at benytte en saadan Anstalt, særlig for de mindre Bemidlede, end dette Lovforslag er. Jeg skal for ikke at blive vidtløsttig, forlade dette Punkt, og jeg skal gaae over til at omtale det Næste, der umiddelbart frembyder sig, og som ogsaa blev berørt af den sidste ærede Taler. Det er den fuldstændige Sammenblanding, der efter de Ord, som komme nogle Linier senere i § 1, skal effectueres ikke alene mellem de tre forskjellige Anstalter, der hidtil have været i Virksomhed, men tillige mellem disse og den nye Anstalt, der nu skal oprettes. Tidligere har jo Forholdet været saaledes, at der var 3 særskilte Anstalter, en for de frivillige Interessenter i Livrenteanstalten, en for de pligtige Interessenter, og

saa Livsforf. og Forsørgelses-Anstalten. Det, man nu vil gjøre, er at slaae det Hele sammen med den nye Anstalt, der skal grundes paa ganske andre Tabeller og ganske andre Planer. Det anseer jeg, naar jeg skal være ærlig, for meget urigtigt, og det i to Henseender, for det Første fordi man ved at blande dem sammen, taber Betydeligt med Hensyn til de Erfaringer, som det er af Vigtighed at indvinde, og det kan i saa Henseende ikke hjælpe, at man i § 21 har indført en Bestemmelse, ved hvilken man synes at ville gaae udenom Kjernen i Spørgsmaalet, thi denne Bestemmelse i § 21 i Modsætning til det, der har været foreslaaet, siger tydeligt nok, at det, man vil, er i Virkeligheden ikke at holde de forskjellige Arter af Forsikringer saaledes adskilte, at der derpaa kan opstilles virkelige og uomtvistelige Beregninger, thi i saa Fald var der ingen vigtige Grunde til ikke at holde Classerne fuldstændigt adskilte. — Men hvad jeg har endnu større Betænkelighed ved, er, at man vil slaae de gamle Anstalter sammen med den nye Anstalt. Jeg maa vedkjende mig den Anskuelse, at man derved gjør en Ubillighed imod de Interessenter, som nu ere Medlemmer af Livrentes- og Forsørgelsesanstalten af 1842, idet man berøver disse Interessenter en Deel af den Sikkerhed, de have i de efterhaanden ved deres Bidrag opsparede Overflud, Vil man spørge disse Interessenter, om de mene, at disse Overflud ere dem betydningsløse, naar Statens Garanti vedbliver at staae bagved, da er det min fulde Overbeviisning, at 99 af 100 ville svare Nei og erklære: Vi ansee det for ubilligt, at man tager den reelle Sikkerhed bort fra os, som der efterhaanden er opsamlet. Det er aabenbart en Sikkerhed, man tager bort fra dem, naar man ved denne Lov tillige stiller det Overflud, hvortil de have bidraget og som hidtil ikke kunde røres, for deres Kraw vare tilfredsstillende, som Sikkerhed for en Anstalt, der er begrundet paa ganske andre Regler og Dødelighedstabeller, der i det Hele ere gunstigere for de nye Medlemmer. — Jeg vil tilstaae, at jeg finder, at det er uheldigt, at Bestemmelsen i § 14 om de Erfaringer, paa hvilke man har bygget Tabellerne i den nye Anstalt, er